

Bruselj, 1. februar 2017
(OR. en)

5478/17

**Medinstitucionalna zadeva:
2012/0193(COD)**

**DROIPEN 6
JAI 54
GAF 5
FIN 31
CADREFIN 6
FISC 23
CODEC 76**

DOPIS O TOČKI POD „A“

Pošiljatelj:	predsedstvo
Prejemnik:	Svet
Št. predh. dok.:	5434/17
Zadeva:	Predlog direktive o zaščiti finančnih interesov Unije z uporabo kazenskega prava – politični dogovor

1. Komisija je 12. julija 2012 predstavila predlog¹ direktive o zaščiti finančnih interesov Unije z uporabo kazenskega prava.
2. Namen osnutka direktive je vzpostaviti potrebne ukrepe za zagotovitev učinkovite, sorazmerne in odvračilne zaščite finančnih interesov Unije z uporabo kazenskega prava.
3. Svet se je 6. junija 2013² dogovoril o splošnem pristopu glede osnutka direktive, s čimer je predsedstvu podelil mandat za začetek pogajanj v trialogih z Evropskim parlamentom.
4. Evropski parlament je sprejel stališče o osnutku direktive v prvi obravnavi 16. aprila 2014³.

¹ Dok. 12683/12.

² Dok. 10729/13.

³ Dok. 9024/14.

5. Po sedmih trialogih v letih od 2014 do 2016 so predsedstvo in predstavniki Evropskega parlamenta ob pomoči Komisije 30. novembra 2016 dosegli dogovor o celotnem kompromisnem besedilu, ki je priložen temu dopisu.
6. Odbora EP za nadzor proračuna (CONT) in Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (LIBE) sta na skupni seji 12. januarja 2017 glasovala in odobrila besedilo osnutka direktive, kakor je bilo oblikovano po medinstitucionalnih pogajanjih. Predsednika obeh odborov Inge Gräßle in Claude Moraes sta predsedujočemu Odboru stalnih predstavnikov poslala pismo, v katerem sta ga obvestila, da bosta v primeru, če bo to besedilo uradno poslano Evropskemu parlamentu kot stališče Sveta v prvi obravnavi glede tega zakonodajnega predloga, priporočala članom odborov CONT in LIBE ter nato poslancem na plenarnem zasedanju, naj v drugi obravnavi v Parlamentu sprejmejo stališče Sveta v prvi obravnavi brez sprememb, potem ko ga bodo pregledali pravniki lingvisti obeh institucij.
7. Odbor stalnih predstavnikov je na seji 25. januarja 2017 priporočil Svetu, naj sprejme politični dogovor o besedilu direktive iz priloge k temu dopisu. Ciprska, nemška, madžarska, irska, malteška in poljska delegacija so izjavile, da ne podpirajo sedanjega kompromisnega besedila.
8. Svet naj torej sprejme splošni pristop glede besedila direktive iz priloge k temu dopisu.

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 83(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega računskega sodišča⁴,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zaščita finančnih interesov Unije se ne nanaša samo na upravljanje proračunskih sredstev, temveč na vse ukrepe, ki negativno vplivajo ali bi lahko negativno vplivali na sredstva Unije in sredstva držav članic, če zadevajo politike Unije.

⁴ UL C , , str. .

- (2) Konvencija o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti z dne 26. julija 1995⁵ ter njeni protokoli z dne 27. septembra 1996⁶, 29. novembra 1996⁷ in 19. junija 1997⁸ (v nadaljnjem besedilu: Konvencija) določajo minimalna pravila za opredelitev kaznivih dejanj in sankcij na področju goljufij, ki škodijo finančnim interesom Unije. Konvencijo so pripravile države članice, ki so ugotovile, da goljufije, ki škodijo prihodkom in odhodkom Unije, v številnih primerih niso omejene na eno samo državo in da jih pogosto zagrešijo organizirane kriminalne združbe; na podlagi tega je bilo v tej konvenciji že ugotovljeno, da terja zaščita finančnih interesov Unije kazenski pregon goljufivega ravnanja, ki škodi navedenim interesom. Istočasno je bila sprejeta Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95⁹. Navedena uredba določa splošna pravila za enotne preglede ter upravne ukrepe in kazni v zvezi z nepravilnostmi, ki se nanašajo na pravo Unije, obenem pa navaja sektorska pravila na tem področju, goljufiva dejanja, kot so opredeljena v Konvenciji, ter uporabo kazenskega prava in kazenskih postopkov držav članic.
- (3) Za zagotovitev izvajanja politike Unije na področju zaščite finančnih interesov Unije, v zvezi s katero so bili sprejeti ukrepi za harmonizacijo, kot je Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95, je na tem področju za najhujše vrste goljufijam podobnih ravnanj bistvenega pomena nadaljnje zблиževanje kazenskega prava posameznih držav članic z dopolnjevanjem upravno- in civilnopravne zaščite, pri čemer bi se bilo treba izogibati neskladnostim znotraj teh pravnih področij in med njimi.

⁵ UL C 316, 27.11.1995, str. 48.

⁶ UL C 313, 23.10.1996, str. 1.

⁷ UL C 151, 20.5.1997, str. 1.

⁸ UL C 221, 19.7.1997, str. 11.

⁹ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL L 312, 23.12.1995, str. 1).

- (4) Zaščita finančnih interesov Unije zahteva enotno opredelitev goljufije, ki bo spadala v področje uporabe te direktive in zajemala goljufivo ravnanje v škodo odhodkov, prihodkov in sredstev splošnega proračuna Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: proračun Unije), vključno s finančnimi posli, kot sta najemanje in dajanje posojil. Pojem hudega kaznivega dejanja zoper skupni sistem DDV, vzpostavljen z Direktivo Sveta 2006/112/ES, zadeva najhujše oblike goljufij na področju DDV, zlasti davčni vrtiljak, goljufije z neobstoječim trgovcem in goljufije na področju DDV, zagrešene v sklopu hudodelskih združb, ki resno ogrožajo skupni sistem DDV, s tem pa proračun Unije. Kazniva dejanja zoper skupni sistem DDV bi morala veljati za huda kazniva dejanja, kadar zadevajo ozemlje dveh ali več držav članic Unije, izhajajo iz sistema goljufije, v okviru katerega se ta kazniva dejanja storijo na strukturiran način in z namenom pridobitve neupravičene prednosti prek skupnega sistema DDV, ter skupna škoda presega prag 10 milijonov EUR. Pojem „skupna škoda“ se nanaša na ocenjeno škodo finančnim interesom tako zadevnih držav članic kot Unije, ki je posledica celotnega sistema goljufije. To izključuje obrestne [...] mere ali kazni. Ta direktiva naj bi prispevala k prizadevanjem za zatiranje tovrstnih kriminalnih pojavov.
- (4a) Pri izvrševanju proračuna na podlagi deljenega ali posrednega upravljanja lahko Komisija naloge izvrševanja proračuna prenese na države članice ali pa jih poveri agencijam ali organom, ustanovljenim na podlagi Pogodb, ali določenim drugim subjektom in osebam. V vseh teh primerih bi morali biti finančni interesi Unije deležni enake ravni zaščite kot pri neposrednem upravljanju s strani Komisije.
- (4b) V tej direktivi so odhodki, povezani z javnim naročanjem, vsi odhodki, ki zadevajo javna naročila, kot so določena v členu 101(1) Uredbe št. 966/2012¹⁰ o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije.

¹⁰ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

- (5) Za pranje premoženjske koristi, pridobljene s kaznivimi dejanji iz te direktive, se v celoti uporablja zakonodaja Unije na področju pranja denarja. S sklicevanjem na navedeno zakonodajo naj bi zagotovili, da sankcije, ki jih uvaja ta direktiva, veljajo za vse hujše primere kaznivih dejanj zoper finančne interese Unije.
- (6) Korupcija pomeni zelo resno grožnjo finančnim interesom Unije in je v številnih primerih lahko povezana tudi z goljufovim ravnanjem. Ker je dolžnost slehernega javnega uslužbenca, da je pri presojanju ali izvajanju diskrecijske pravice nepristranski, bi morala biti v opredelitev korupcije – ne glede na pravo ali predpise države zadevnega javnega uslužbenca ali mednarodne organizacije, pri kateri je zaposlen – zajeta tudi ponujanje podkupnin z namenom vplivanja na presojo tega uslužbenca ali na izvajanje njegove diskrecijske pravice ter jemanje takih podkupnin.
- (7) Na finančne interese Unije lahko negativno vplivajo nekatere vrste ravnanja javnega uslužbenca, ki mu je kot pristojnemu ali kot nadzorniku poverjeno upravljanje sredstev, če je cilj tovrstnega ravnanja protipravna prilastitev sredstev v nasprotju s predvidenim namenom in je pri tem povzročena škoda finančnim interesom Unije. Zato je treba natančno opredeliti kazniva dejanja, ki zajemajo takšno ravnanje.
- (8) Glede kaznivih dejanj pasivne korupcije in poneverbe je treba vključiti takšno opredelitev javnih uslužbencev, ki bo zajemala vse zadevne uradnike, ne glede na to, ali imajo uradni položaj v Uniji, v državah članicah ali v tretjih državah. Zasebniki so vse bolj dejavno vključeni v upravljanje sredstev Unije. Da bi sredstva Unije ustrezno zaščitili pred korupcijo in poneverbo, mora opredelitev pojma „javni uslužbenec“ zajemati tudi osebe, ki sicer nimajo uradnega položaja, a jim je bila na podoben način zaupana javna funkcija v zvezi s sredstvi Unije in to funkcijo opravljajo, na primer pogodbeni izvajalci, vključeni v upravljanje takšnih sredstev.
- (9) Kar zadeva kazniva dejanja, določena v tej direktivi, se mora koncept namena nanašati na vse elemente, ki tvorijo navedena kazniva dejanja. Namerna narava dejanja ali opustitve dejanja se lahko ugotovi na podlagi objektivnih stvarnih okoliščin. Kazniva dejanja, ki jih zagrešijo fizične osebe in pri katerih ugotovitev namena ni potrebna, niso zajeta v tej direktivi.

- (10) Ta direktiva državam članicam ne nalaga, da za storilce kaznivih dejanj, ki niso huda kazniva dejanja, določijo sankcijo, ki je zaporna kazen, če se po nacionalnem pravu predpostavlja naklep.
- (11) Nekatera kazniva dejanja zoper finančne interese Unije so v praksi pogosto tesno povezana s kaznivimi dejanji, ki so zajeta v členu 83(1) Pogodbe in zakonodaji Unije, sprejeti na podlagi navedenega člena. Zato bi bilo treba pri oblikovanju določb zagotoviti usklajenost med navedeno zakonodajo in to direktivo.
- (12) Glede na to, da so finančni interesi Unije lahko oškodovani ali ogroženi tudi zaradi ravnanja, ki ga je mogoče pripisati pravnim osebam, bi morale biti te osebe odgovorne za kazniva dejanja, ki so opredeljena v tej direktivi in storjena v njihovem imenu.
- (13) Za enakovredno zaščito finančnih interesov Unije z ukrepi, ki bi morali delovati odvratilno po vsej Uniji, bi države članice poleg tega morale določiti seznam in razpon sankcij za zagrešena kazniva dejanja, opredeljena v tej direktivi. Razpon sankcij ne bi smel presegati tistega, kar je sorazmerno za kazniva dejanja.
- (14) Ker ta direktiva določa minimalna pravila, lahko države članice za kazniva dejanja, ki škodujejo finančnim interesom Unije, sprejmejo ali ohranijo tudi strožja pravila.
- (15) Ta direktiva ne vpliva na pravilno in učinkovito uporabo disciplinskih ukrepov ali sankcij, ki niso kazenske sankcije. Te druge sankcije, ki jih ni mogoče enačiti s kazenskimi in so zadevni osebi že bile izrečene za isto ravnanje, se lahko upoštevajo pri izrekanju kazni tej osebi za kaznivo dejanje, opredeljeno v tej direktivi. Glede drugih sankcij bi bilo treba v celoti spoštovati načelo *ne bis in idem*. Ta direktiva ne določa kaznivosti ravnanja, za katero niso predpisane tudi disciplinske sankcije ali drugi ukrepi v zvezi s kršitvijo uradnih dolžnosti, kadar se take disciplinske sankcije ali drugi ukrepi lahko uporabijo za zadevne osebe.

- (16) V okviru sankcij za fizične osebe bi morala biti v nekaterih primerih določena najvišja zaporna kazen najmanj štirih let. To naj bi zajemalo vsaj primere, pri katerih bi bila povzročena znatna škoda ali bi bile pridobljene znatne koristi, pri čemer naj bi škoda ali koristi šteje za znatne, če bi presegle vrednost 100 000 EUR. Države članice, katerih pravni sistemi v zakonodaji ne določajo izrecnega praga za znatno škodo ali znatne koristi, ki bi bil podlaga za najvišjo kazen, bi morale zagotoviti, da njihova sodišča pri določanju sankcij za kazniva dejanja goljufije in goljufijam podobna kazniva dejanja ustrezno upoštevajo višino škode ali koristi. Direktiva državam članicam ne preprečuje, da bi določale druge elemente, na podlagi katerih lahko kaznivo dejanje velja za hudo kaznivo dejanje, na primer kadar je škoda ali prednost potencialna, vendar zelo velika. Vendar pa v skladu s to direktivo prag, nad katerim bi moralo kaznivo dejanje zoper skupni sistem DDV šteti za znatno, znaša 10 milijonov EUR.

Uvedba minimalnih ravni najvišjih možnih zapornih kazni je nujna za zagotovitev, da se finančni interesi Unije enakovredno zaščitijo po vsej Uniji. Kazni bodo imele močan odvračilni učinek na potencialne storilce kaznivih dejanj po vsej Uniji.

- (17) Države članice bi morale v primeru kaznivega dejanja, ki ga zagreši hudodelska združba v smislu Okvirnega sklepa Sveta 2008/841/PNZ¹¹, zagotoviti, da to dejanje šteje za oteževalno okoliščino v skladu z veljavnimi pravili, določenimi v njihovih pravnih sistemih. Zagotoviti bi morale, da imajo sodniki možnost, da to oteževalno okoliščino upoštevajo ob izrekanju kazni storilcem kaznivih dejanj, čeprav niso zavezani to storiti. Ni potrebno, da države članice določijo oteževalno okoliščino, če so kazniva dejanja v smislu Okvirnega sklepa Sveta 2008/841/PNZ v nacionalnem pravu opredeljena kot ločena kazniva dejanja, ki lahko privedejo do strožjih sankcij.

¹¹ UL L 300, 11.11.2008, str. 42.

- (18) Predvsem glede na mobilnost storilcev in premoženjskih koristi, ki izvirajo iz protipravnih ravnanj v škodo finančnih interesov Unije, ter zaradi zapletenih čezmejnih preiskav, ki so posledica tega, bi se morale vse države članice izreči za pristojne, da bi lahko ukrepale proti tem ravnanjem. Države članice bi zato morale zagotoviti, da v njihovo pristojnost spadajo primeri, ko je kaznivo dejanje storjeno z uporabo informacijskih in komunikacijskih tehnologij z dostopom z njihovega ozemlja.
- (18a) Glede na možnost, da je za čezmejna kazniva dejanja, ki spadajo v področje uporabe te direktive, pristojnih več sodišč, bi morale države članice zagotoviti, da se pri uporabi nacionalnega prava za prenos te direktive v celoti spoštuje načelo *ne bis in idem*.
- (19) Države članice bi morale določiti pravila o zastaralnih rokih, ki so potrebna, da lahko ukrepajo zoper protipravna ravnanja v škodo finančnih interesov Unije. Pri kaznivih dejanjih, ki se kaznujejo z najvišjo zaporno kaznijo najmanj štirih let, bi moral biti zastaralni rok najmanj pet let od storitve kaznivega dejanja. To ne posega v pravice tistih držav članic, ki nimajo zastaralnih rokov za preiskavo, kazenski pregon in izvrševanje kazni.

- (21) Brez poseganja v pravila o čezmejnem sodelovanju in vzajemni pravni pomoči v kazenskih zadevah ter druga pravila na podlagi prava Unije, zlasti Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013¹² Evropskega parlamenta in Sveta o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), je treba sprejeti ustrezne določbe za sodelovanje med državami članicami in Komisijo, da se zagotovi učinkovito ukrepanje proti kaznivim dejanjem, opredeljenim v tej direktivi, ki škodijo finančnim interesom Unije, vključno z izmenjavo informacij med državami članicami in Komisijo ter tehnično in operativno pomočjo Komisije pristojnim nacionalnim organom, ki jo morebiti potrebujejo zaradi lažjega usklajevanja svojih preiskav.

Dejstvo, da Komisija zagotavlja pomoč, ne bi smelo pomeniti, da lahko sodeluje v postopkih preiskav ali kazenskega pregona, ki bi jih v zvezi s posameznimi kazenskimi zadevami izvajali nacionalni organi. Računsko sodišče in revizorji, pristojni za revizije proračunov institucij, organov in agencij, bi morali OLAF in drugim pristojnim organom razkriti vsa dejstva, ki bi jih na podlagi te direktive lahko opredelili kot kazniva dejanja, države članice pa bi morale zagotoviti, da v skladu s členom 8 Uredbe št. 883/2013 enako storijo tudi nacionalni revizijski organi iz člena 59 Uredbe št. 966/2012¹³.

- (22) Komisija bi Evropskemu parlamentu in Svetu morala poročati o ukrepih, ki bi jih države članice sprejele za uskladitev s to direktivo. Poročilu so lahko po potrebi priloženi predlogi, da se upoštevajo morebitni premiki, zlasti glede financiranja proračuna Unije.

¹² Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

¹³ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

- (23) Ta direktiva bi morala za države članice, za katere je zavezujoča, nadomestiti Konvencijo o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti z dne 26. julija 1995¹⁴ ter njene protokole z dne 27. septembra 1996¹⁵, 29. novembra 1996¹⁶ in 19. junija 1997¹⁷.
- (23a) Pri uporabi člena 3(4)(d) Direktive 2015/849 bi bilo treba sklicevanje na težje goljufije, ki škodijo finančnim interesom Unije, kot so opredeljene v členu 1(1) in členu 2(1) Konvencije o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti, razumeti kot goljufije, ki škodijo finančnim interesom Unije, kot so opredeljene v členu 3 in členu 7(3) ali, kar zadeva kazniva dejanja zoper skupni sistem DDV, členu 2(2) te direktive.
- (24) Pravilno izvajanje te direktive v državah članicah vključuje obdelavo osebnih podatkov s strani pristojnih nacionalnih organov ter njihovo izmenjavo med državami članicami na eni strani in pristojnimi organi Unije na drugi strani. Obdelava osebnih podatkov na nacionalni ravni med pristojnimi nacionalnimi organi bi morala biti urejena s pravnim redom. Izmenjava osebnih podatkov med državami članicami bi morala izpolnjevati zahteve Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ¹⁸. Institucije, organi, agencije in uradi Unije bi morali pri obdelavi osebnih podatkov upoštevati Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁹ ter veljavne določbe o zaupnosti sodnih preiskav.

¹⁴ UL C 316, 27.11.1995, str. 48.

¹⁵ UL C 313, 23.10.1996, str. 1.

¹⁶ UL C 151, 20.5.1997, str. 1.

¹⁷ UL C 221, 19.7.1997, str. 11.

¹⁸ Okvirni sklep Sveta 2008/977/PNZ z dne 27. novembra 2008 o varstvu osebnih podatkov, ki se obdelujejo v okviru policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah (UL L 350, 30.12.2008, str. 60).

¹⁹ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

- (25) Odvračilni učinek, ki naj bi bil dosežen z uporabo kazenskopravnih sankcij, terja v zvezi s temeljnimi pravicami posebno previdnost. Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, predvsem pravico do svobode in varnosti, varstvo osebnih podatkov, svobodo izbire poklica in pravico do dela, svobodo gospodarske pobude, lastninsko pravico, pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča, domnevo nedolžnosti in pravico do obrambe, načeli zakonitosti in sorazmernosti kaznivih dejanj in sankcij, pa tudi prepoved, da se za isto kaznivo dejanje kazensko preganja ali kaznuje dvakrat (*ne bis in idem*). Namen te direktive je zagotovitev popolnega spoštovanja navedenih pravic in načel, zato jo je treba temu ustrezno izvajati.
- (25a) Države članice bi morale sprejeti potrebne ukrepe, s katerimi bi brez poseganja v sektorska pravila Unije o finančnih popravkih in izterjavi nepravilno porabljenih zneskov zagotovile takojšnjo izterjavo takšnih zneskov in njihov prenos v proračun Unije.
- (25b) Upravni ukrepi in kazni imajo pomembno vlogo pri zaščiti finančnih interesov Unije. Ta direktiva držav članic ne izvzema iz obveznosti uporabe in izvajanja upravnih ukrepov in kazni Unije v smislu členov 4 in 5 Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95.

- (25c) Ta direktiva bi morala države članice obvezati, da v svojih nacionalnih zakonodajah določijo kazenske sankcije za goljufije in goljufijam podobna kazniva dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije, za katera se uporablja ta direktiva. Ta direktiva ne bi smela ustvarjati obveznosti v zvezi z uporabo takšnih kazni ali kakršnega koli drugega razpoložljivega sistema kazenskega pregona v posameznih primerih. Načeloma lahko države članice na področju, ki ga ureja ta direktiva, še naprej vzporedno uporabljajo upravne ukrepe in kazni. Države članice pa bi morale pri uporabi nacionalnega prava za prenos te direktive zagotoviti, da se z izrekanjem kazenskih sankcij za kazniva dejanja v skladu s to direktivo ter upravnih ukrepov in kazni ne krši Listina o temeljnih pravicah.
- (25d) Ta direktiva ne bi smela vplivati na pristojnost držav članic, da po lastni presoji strukturirajo in organizirajo svoje davčne uprave, da zagotovijo pravilno določanje, odmero in pobiranje davka na dodano vrednost ter učinkovito uporabo zakonodaje o DDV.
- (26) Ta direktiva se uporablja brez poseganja v določbe o odvzemu imunitet, ki jih vsebujejo Pogodba, Protokol o privilegijih in imunitetah Evropske unije, Statut Sodišča Evropske unije ter besedila za njihovo izvajanje, niti v podobne določbe nacionalnega prava. Pri prenosu te direktive v nacionalno pravo ter uporabi nacionalnega prava za prenos te direktive so ti privilegiji in imunitete, vključno s spoštovanjem svobode mandata članov, v celoti upoštevani.
- (27) Ta direktiva ne posega v splošna pravila in načela nacionalnega kazenskega prava o izrekanju in izvrševanju kazenskih sankcij ob upoštevanju dejanskih okoliščin vsakega posameznega primera.

- (28) Ker cilja te direktive države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (29) V skladu s členoma 3 in 4a(1) Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, je Irska uradno sporočila, da želi sodelovati pri sprejetju in uporabi te direktive.
- (30) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola Združeno kraljestvo ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njem ne uporablja.
- (31) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Naslov I: Predmet urejanja in opredelitev pojma

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa minimalna pravila za opredelitev kaznivih dejanj in sankcij na področju boja proti goljufijam in drugim protipravnim ravnanjem, ki škodijo finančnim interesom Unije, s čimer naj bi v skladu s pravnim redom Unije na tem področju učinkovito prispevala k močnejši zaščiti pred kriminalom, ki škodi tem finančnim interesom.

Člen 2

Opredelitev pojma „finančni interesi Unije“ in področje uporabe direktive

1. V tej direktivi „finančni interesi Unije“ pomenijo vse prihodke, odhodke in sredstva, zajete, pridobljene ali dolgovane v okviru:
 - (a) proračuna Unije;
 - (b) proračunov institucij, organov, uradov in agencij, ustanovljenih na podlagi Pogodb, ali proračunov, ki jih te institucije, organi, uradi in agencije neposredno ali posredno upravljajo in spremljajo.
2. Kar zadeva prihodke od lastnih sredstev iz naslova DDV, se ta direktiva uporablja le v primeru hudih kaznivih dejanj zoper skupni sistem DDV. V tej direktivi veljajo kazniva dejanja zoper skupni sistem DDV za huda kazniva dejanja, kadar namerna dejanja ali opustitve dejanj iz člena 3(d) zadevajo ozemlje dveh ali več držav članic Evropske unije in skupna škoda znaša vsaj 10 milijonov EUR.
3. Ta direktiva ne vpliva na strukturo in delovanje davčnih uprav držav članic.

Naslov II: Kazniva dejanja na področju goljufij, ki škodijo finančnim interesom Unije

Člen 3

Goljufija, ki škodi finančnim interesom Unije

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je goljufija, ki škodi finančnim interesom Unije, opredeljena kot kaznivo dejanje, če je storjena namerno. *Goljufija, ki škodi finančnim interesom Unije*, je po tej direktivi:

- (a) glede odhodkov, ki niso povezani z javnim naročanjem, vsako dejanje ali opustitev dejanja v zvezi z:
 - (i) uporabo ali predložitvijo lažnih, nepravilnih ali nepopolnih izjav ali dokumentov, kar ima za posledico protipravno prilastitev ali nezakonito zadrževanje sredstev iz proračuna Unije ali proračunov, ki jih upravlja Unija ali se upravljajo v njenem imenu,
 - (ii) nerazkritjem informacij ob kršitvi specifične obveznosti in z enakimi posledicami, ali
 - (iii) uporabo takšnih sredstev za namene, ki so drugačni od namenov, za katere so bila sredstva prvotno odobrena;
- (b) glede odhodkov, povezanih z javnim naročanjem, vsako dejanje ali opustitev dejanja v zvezi z:
 - (i) uporabo ali predložitvijo lažnih, nepravilnih ali nepopolnih izjav ali dokumentov, kar ima za posledico protipravno prilastitev ali nezakonito zadrževanje sredstev iz proračuna Unije ali proračunov, ki jih upravlja Unija ali se upravljajo v njenem imenu,
 - (ii) nerazkritjem informacij ob kršitvi specifične obveznosti in z enakimi posledicami, ali
 - (iii) uporabo takšnih sredstev za namene, ki so drugačni od namenov, za katere so bila sredstva prvotno odobrena, pri čemer to škodi finančnim interesom Unije;

vsaj takrat, ko je dejanje zagrešeno, da bi storilec ali druga oseba pridobila protipravno premoženjsko korist in s tem škodovala finančnim interesom Unije;

- (c) glede prihodkov, ki niso prihodki od lastnih sredstev iz naslova DDV iz točke (d), vsako dejanje ali opustitev dejanja v zvezi z:
- (i) uporabo ali predložitvijo lažnih, nepravilnih ali nepopolnih izjav ali dokumentov, ki ima za posledico nezakonito zmanjšanje sredstev iz proračuna Unije ali proračunov, ki jih upravlja Unija ali se upravljajo v njenem imenu,
 - (ii) nerazkritjem informacij ob kršitvi specifične obveznosti in z enakimi posledicami;
 - (iii) zlorabo zakonito pridobljene koristi z enakimi posledicami;
- (d) glede prihodkov od lastnih sredstev iz naslova DDV vsako dejanje ali opustitev dejanja v okviru čezmejnih sistemov goljufij v zvezi z:
- (i) uporabo ali predložitvijo lažnih, nepravilnih ali nepopolnih izjav ali dokumentov, povezanih z DDV, kar ima za posledico zmanjšanje sredstev v proračunu Unije;
 - (ii) nerazkritjem informacij, povezanih z DDV, ob kršitvi specifične obveznosti in z enakimi posledicami;
 - (iii) predložitvijo pravih izjav, povezanih z DDV, z namenom goljufivega prikrivanja neplačevanja ali neupravičene pridobitve pravice do vračila DDV.

Člen 4

Goljufiji podobna kazniva dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je pranje denarja, kot je definirano v členu 1(3) Direktive 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta²⁰ ter zadeva premoženje, pridobljeno s kaznivimi dejanji, ki so zajeta v tej direktivi, opredeljeno kot kaznivo dejanje.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da sta pasivna in aktivna korupcija, če sta storjeni namerno, opredeljeni kot kaznivi dejanji.
 - (a) V tej direktivi „pasivna korupcija“ pomeni dejanja javnega uslužbenca, ki neposredno ali prek posrednika zahteva ali sprejme kakršno koli korist zase ali za tretjo osebo ali sprejme obljubo take koristi, v zameno pa opravi dejanje ali ga opusti v skladu s svojo delovno obveznostjo ali izvaja svoje naloge na način, ki škoduje ali bi lahko škodoval finančnim interesom Unije.
 - (b) V tej direktivi „aktivna korupcija“ pomeni dejanja katere koli osebe, ki javnemu uslužbencu neposredno ali prek posrednika obljubi, ponudi ali da kakršno koli korist, in sicer za tega uslužbenca ali na njegov račun za tretjo osebo, v zameno pa opravi dejanje ali ga opusti v skladu s svojo delovno obveznostjo ali izvaja svoje naloge na način, ki škoduje ali bi lahko škodoval finančnim interesom Unije.

²⁰ UL L 141, 5.6.2015, str. 73.

3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je poneverba, če je storjena namerno, opredeljena kot kaznivo dejanje.

V tej direktivi „poneverba“ pomeni dejanje katerega koli javnega uslužbenca, ki mu je neposredno ali posredno poverjeno upravljanje sredstev, s katerim zadevni uslužbenec za ta sredstva prevzame obveznost ali jih izplača ali pa si jih prilasti ali uporablja v nasprotju s predvidenim namenom, s čimer škodi finančnim interesom Unije.

4. V tej direktivi „javni uslužbenec“ pomeni:

(a) „uradnika Unije“ ali „nacionalnega uradnika“, vključno z nacionalnimi uradniki druge države članice in nacionalnimi uradniki tretje države;

(i) pojem „uradnik Unije“ pomeni:

osebo, ki je uradnik ali pogodbeni uslužbenec v smislu kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije ali pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije;

osebo, ki jo države članice ali pa javni ali zasebni organ napoti v Evropsko unijo in ki opravlja funkcije, enakovredne tistim, ki jih opravljajo uradniki ali drugi uslužbenci EU.

Brez poseganja v določbe o privilegijih in imunitetah iz protokolov št. 3 in 7, ki sta priložena PEU in PDEU, so člani institucij, organov, uradov in agencij, ustanovljenih v skladu s Pogodbama, ter osebje takšnih organov izenačeni z uradniki Unije, če zanje ne veljajo kadrovske predpisi za uradnike Evropske unije ali pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije;

(ii) pojem „nacionalni uradnik“ se razume v smislu pojma „uradnik“ ali „javni uslužbenec“, kot je opredeljen v nacionalnem pravu države članice ali tretje države, kjer ta uradnik ali uslužbenec opravlja funkcijo.

Pri postopkih, v katerih je udeležen uradnik države članice ali nacionalni uradnik iz tretje države in ki jih sproži druga država članica, slednja ni dolžna uporabljati opredelitve pojma „nacionalni uradnik“, razen če je opredelitev združljiva z njenim nacionalnim pravom.

Pojem „nacionalni uradnik“ vključuje vse osebe z izvršilno, upravno ali sodniško funkcijo na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni. Vsaka oseba, ki opravlja zakonodajno funkcijo na nacionalni, regionalni in lokalni ravni, je izenačena z nacionalnim uradnikom;

(b) drugo osebo, ki ji je v državah članicah ali tretjih državah zaupana javna funkcija upravljanja finančnih interesov Unije ali sprejemanja odločitev v zvezi s temi interesi in ki to funkcijo opravlja.

**Naslov III: Splošne določbe v zvezi s kaznivimi dejanji na področju[...] boja proti
goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije**

Člen 5

Napeljevanje, pomoč in podpiranje ter poskus

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se napeljevanje h kaznivim dejanjem iz členov 3 in 4, pomoč ali podpora pri storitvi teh dejanj kaznuje kot kaznivo dejanje.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se poskus storitve katerega koli kaznivega dejanja iz člena 3 in člena 4(3) kaznuje kot kaznivo dejanje.

Člen 6

Odgovornost pravnih oseb

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so pravne osebe lahko odgovorne za kazniva dejanja iz členov 3, 4 in 5, ki jih v njihovo korist stori katera koli oseba, ki deluje bodisi samostojno bodisi v sklopu njihovega organa in ima pri njih vodilni položaj na podlagi:
 - (a) pooblastila za njihovo zastopanje;
 - (b) pristojnosti za sprejemanje odločitev v njihovem imenu ali
 - (c) pristojnosti za opravljanje nadzora znotraj njih.

2. Države članice obenem sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je pravna oseba lahko odgovorna, kadar je oseba iz odstavka 1 s svojim pomanjkljivim nadzorom ali kontrolo omogočila, da je v korist te pravne osebe njej podrejena oseba storila katero koli kaznivo dejanje iz členov 3, 4 in 5.
3. Kazenska odgovornost pravnih oseb na podlagi odstavkov 1 in 2 ne izključuje kazenskih postopkov proti fizičnim osebam, ki so storilke kaznivih dejanj iz členov 3 in 4 ali kazensko odgovorne na podlagi člena 5.
4. V tej direktivi „pravna oseba“ pomeni vsak subjekt, ki je v skladu z veljavnim pravom pravna oseba, razen držav ali javnih organov, ki izvršujejo državno oblast, in mednarodnih javnih organizacij.

Člen 7

Sankcije za fizične osebe

1. Države članice v zvezi s fizičnimi osebami zagotovijo, da se kazniva dejanja iz členov 3, 4 in 5 kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi sankcijami.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kazniva dejanja iz členov 3 in 4 kaznujejo z najvišjo kaznijo, ki vključuje odvzem prostosti.
3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kazniva dejanja iz členov 3 in 4 kaznujejo z najvišjo zaporno kaznijo najmanj štirih let, če pri teh kaznivih dejanjih nastane znatna škoda ali znatne koristi. Škoda ali koristi kaznivih dejanj iz člena 3(a), (b) in (c) ter člena 4 štejejo za znatne, če presegajo vrednost 100 000 EUR. Škoda ali koristi kaznivih dejanj iz člena 3(d) ob upoštevanju pogojev iz člena 2(2) vedno štejejo za znatne.

Države članice lahko najvišjo zaporno kazen najmanj štirih let določijo tudi na podlagi drugih resnih okoliščin, opredeljenih v nacionalnem pravu.

4. Države članice lahko za kazniva dejanja iz člena 3(a), (b) in (c) ter člena 4, pri katerih je vrednost škode manjša od 10 000 EUR in vrednost koristi manjša od 10 000 EUR, določijo tudi druge sankcije, ki niso kazenske sankcije.
5. Odstavek 1 ne posega v izvrševanje disciplinskih pooblastil s strani pristojnih organov zoper javne uslužbence.

Člen 8

Oteževalna okoliščina

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se šteje za oteževalno okoliščino, če kaznivo dejanje iz člena 3, 4 ali 5 stori hudodelska združba v smislu Okvirnega sklepa 2008/841 z dne 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu.

Člen 9

Minimalni seznam sankcij za pravne osebe

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se pravna oseba, odgovorna na podlagi člena 6, kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi sankcijami, ki vključujejo denarne kazni in globe, lahko pa tudi druge sankcije, kot so:

- (a) odvzem pravice do državnih ugodnosti ali pomoči;
- (b) začasna ali stalna prepoved sodelovanja v postopkih javnega naročanja;
- (c) začasna ali stalna prepoved opravljanja poslovnih dejavnosti;

- (d) uvedba sodnega nadzora;
- (e) sodna likvidacija;
- (f) začasno ali trajno zaprtje poslovalnic, ki so bile uporabljene za storitev kaznivega dejanja.

Člen 10

Začasno zavarovanje in zaplemba

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi omogočijo začasno zavarovanje in zaplemba premoženjske koristi, pridobljene s kaznivimi dejanji iz členov 3, 4 in 5, ter predmetov, uporabljenih za ta dejanja. Države članice, za katere je zavezujoča Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta²¹ o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji, to storijo v skladu z navedeno direktivo.

Člen 11

Pristojnost

1. Vsaka država članica [...] sprejme potrebne ukrepe, s katerimi vzpostavi svojo pristojnost glede kaznivih dejanj iz členov 3, 4 in 5, če:
 - (a) je bilo kaznivo dejanje v celoti ali delno storjeno na njenem ozemlju;
 - (b) je storilec kaznivega dejanja njen državljan.
2. Vsaka država članica sprejme vse potrebne ukrepe, s katerimi vzpostavi svojo pristojnost glede kaznivih dejanj iz členov 3, 4 in 5, če se za storilca ob storitvi kaznivega dejanja uporabljajo kadrovske predpisi ali pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev. Vsaka država članica ima možnost, da opusti uporabo pravil o pristojnosti, določenih v tem odstavku, ali pa jih lahko uporabi le v posebnih primerih ali pod posebnimi pogoji, vendar o tem obvesti Komisijo.

²¹ Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji (UL L 127, 29.4.2014, str. 39).

3. Država članica Komisiji svojo odločitev o uvedbi nadaljnje pristojnosti glede kaznivih dejanj iz členov 3, 4 in 5, storjenih zunaj njenega ozemlja, sporoči, kadar:

- (a) je storilec oseba z običajnim prebivališčem na njenem ozemlju;
- (b) je kaznivo dejanje storjeno v korist pravne osebe s sedežem na njenem ozemlju, ali
- (c) je storilec njen uradnik, ki deluje v okviru svoje uradne dolžnosti.

[...]. V primeru iz točke (b) odstavka 1 države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da njihova pristojnost ni pogojena s tem, da se pregon lahko začne le na podlagi prijave žrtve v kraju, v katerem je bilo kaznivo dejanje storjeno, ali ovadbe s strani države, v kateri je bilo to dejanje zagrešeno.

Člen 12

Zastaranje kaznivih dejanj, ki škodijo finančnim interesom Unije

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi določijo zastaralni rok, v katerem je v zvezi s kaznivimi dejanji iz členov 3, 4 in 5 po njihovi storitvi na voljo dovolj časa za preiskavo, kazenski pregon, sojenje in sprejetje sodne odločbe, da se lahko tako učinkovito kaznujejo.
2. Države članice pri kaznivih dejanjih iz členov 3, 4 in 5, ki se kaznujejo z najvišjo zaporno kaznijo najmanj štirih let, sprejmejo potrebne ukrepe, da je v zvezi s temi kaznivimi dejanji po njihovi storitvi na voljo vsaj pet let za preiskavo, kazenski pregon, sojenje in sprejetje sodne odločbe.
3. Z odstopanjem od odstavka 2 lahko države članice določijo zastaralni rok, ki je krajši od petih let, a traja najmanj tri leta, če zagotovijo, da se to obdobje ob posameznih dejanjih lahko prekine ali zamrzne.

4. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo izvršitev:

- (a) najmanj enoletne zaporne kazni ali pa
- (b) zaporne kazni v primeru kaznivega dejanja, ki se kaznuje z najvišjo zaporno kaznijo najmanj štirih let,

na podlagi pravnomočne obsodbe za kaznivo dejanje iz členov 3, 4 in 5 za najmanj pet let od izreka pravnomočne sodbe. To obdobje lahko zajema večkratno podaljšanje zastaralnega roka zaradi prekinitve ali zamrznitve.

Člen 13

Izterjava

Ta direktiva ne posega v izterjavo:

- (i) nepravilno izplačanih zneskov v zvezi s storitvijo kaznivih dejanj iz člena 3(1)(a), (b) in (c) ter členov 4 in 5, na ravni EU;
- (ii) neplačanega DDV v zvezi s storitvijo kaznivih dejanj iz člena 3(1)(d) ter členov 4 in 5, na nacionalni ravni.

Člen 14

Povezava z drugimi veljavnimi pravnimi akti Unije

Uporaba upravnih ukrepov, sankcij in glob, kot so določeni v pravu Unije, zlasti tistih v smislu členov 4 in 5 Uredbe št. 2988/95, ali v nacionalnem pravu, sprejetem v skladu s posebno obveznostjo po pravu Unije, ne posega v to direktivo. Države članice zagotovijo, da kazenski postopki, uvedeni na podlagi nacionalnih predpisov za izvajanje te direktive, ne vplivajo neugodno na pravilno in učinkovito uporabo upravnih ukrepov, sankcij in glob, ki jih ni mogoče enačiti s kazenskim postopkom in ki so določeni v pravu Unije ali nacionalnih izvedbenih predpisih.

Naslov IV: Končne določbe

Člen 15

Sodelovanje med državami članicami in Evropsko komisijo (Evropskim uradom za boj proti goljufijam)

1. Brez poseganja v pravila o čezmejnem sodelovanju in vzajemni pravni pomoči v kazenskih zadevah države članice, Eurojust, Evropsko javno tožilstvo in Komisija v okviru svojih pristojnosti sodelujejo v boju proti kaznivim dejanjem iz členov 3, 4 in 5. Komisija in, kadar je ustrezno, Eurojust v ta namen zagotovita tehnično in operativno pomoč, ki jo pristojni nacionalni organi morebiti potrebujejo za boljše usklajevanje svojih preiskav.
2. Pristojni organi v državah članicah lahko v okviru svojih pristojnosti izmenjujejo informacije s Komisijo, da se lažje ugotovijo dejstva in zagotovi učinkovito ukrepanje proti kaznivim dejanjem iz členov 3, 4 in 5. Komisija in pristojni nacionalni organi v vsakem posameznem primeru upoštevajo zahteve po tajnosti in pravila o varstvu podatkov. Brez poseganja v nacionalno zakonodajo o dostopu do informacij lahko država članica v ta namen pri zagotavljanju informacij Komisiji določi posebne pogoje za uporabo informacij s strani Komisije ali druge države članice, kateri se navedene informacije lahko posredujejo.
- 2a. Računsko sodišče in revizorji, pristojni za revizije proračunov institucij, organov in agencij, ustanovljenih v skladu s Pogodbama, ali proračunov, ki jih upravljajo in revidirajo institucije, OLAF in drugim pristojnim organom razkrijejo vsakršno dejstvo, ki ga odkrijejo pri opravljanju svojih nalog in ki bi ga lahko opredelili kot kaznivo dejanje iz členov 3, 4 in 5. Države članice zagotovijo, da enako storijo tudi nacionalni revizijski organi.

Člen 16

Nadomestitev Konvencije o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti

Konvencija o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti z dne 26. julija 1995 ter njeni protokoli z dne 27. septembra 1996, 29. novembra 1996 in 19. junija 1997 (v nadaljnjem besedilu: Konvencija) se za države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča, nadomestijo z učinkom od [dan začetka uporabe na podlagi drugega pododstavka člena 17(1)]. Za države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča, se sklicevanja na Konvencijo štejejo kot sklicevanja na to direktivo.

Člen 17

Prenos

1. Države članice najpozneje do [dve leti od sprejetja] sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji takoj sporočijo besedila teh predpisov.

Države članice te predpise uporabljajo od

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja in obliko izjave določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 18
Poročanje in ocena

1. Komisija do [24 mesecev po roku za začetek izvajanja te direktive] Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni, v kakšnem obsegu so države članice sprejele ukrepe, potrebne za uskladitev s to direktivo.
2. Brez poseganja v obveznosti poročanja, določene v drugi zakonodaji Unije, države članice Komisiji vsako leto pošljejo naslednje statistične podatke o kaznivih dejanjih iz členov od 3 do 5, če so ti na voljo na centralni ravni v zadevni državi članici:
 - (a) število začelih kazenskih postopkov, število opuščenih kazenskih postopkov, število postopkov, ki so se končali z oprostitvijo, število postopkov, v katerih je bil pregon uspešen, in število postopkov, ki še tečejo;
 - (b) izterjane zneske po kazenskem postopku in ocenjeno škodo.
3. Komisija do [60 mesecev po roku za začetek izvajanja te direktive] Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni, kako nacionalno pravo za prenos te direktive učinkuje na preprečevanje goljufij, ki škodijo finančnim interesom Unije. Komisija upošteva poročila iz odstavkov 1 in 2 tega člena.

Komisija v 36 mesecih po roku za začetek izvajanja te direktive na podlagi podatkov, ki so jih zbrale države članice, in ob upoštevanju splošnega cilja, tj. okrepiti zaščito finančnih interesov Unije, tudi oceni, ali

- je prag iz člena 2(2) ustrezen,
- so določbe o zastaralnem roku iz člena 12 dovolj učinkovite in
- ta direktiva učinkovito obravnava primere goljufije pri javnem naročanju,

ter o tem poroča Evropskemu parlamentu in Svetu.

Poročilom iz tega odstavka se po potrebi priloži zakonodajni predlog, ki lahko vključuje posebno določbo o goljufijah pri javnem naročanju.

Člen 19

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 20

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik
